

บรรณานุกรม

- กมลรัตน์ หล้าสุวรรณ. (2523). *จิตวิทยาสังคม*. กรุงเทพมหานคร: มหามกุฏราชวิทยาลัย.
กรมวิชาการ, กระทรวงศึกษาธิการ. (2543). *การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ*. กรุงเทพมหานคร:
การศาสนา.
- โมยิต จตุรัสวัฒนากุล. (2543). ผลการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยใช้เทคนิคการสอนเป็นกลุ่มที่ช่วยเหลือ
เป็นรายบุคคลที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความสามารถในการถ่ายโอนการเรียนรู้ใน
วิชาคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่มีระดับความสามารถต่างกัน.
วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ทพวงมหาวิทยาลัย. (2525). *การพัฒนาหลักสูตรสังคมศึกษาระดับมัธยมศึกษา*. กรุงเทพมหานคร:
ทพวงมหาวิทยาลัย.
- ทิพาพรรณ ก.บัวเกสร. (2542). การศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เจตคติต่อการอนุรักษ์
สิ่งแวดล้อมและความสามารถในการคิดแก้ปัญหาของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้
รับการสอนแบบค้นพบด้วยตนเองกับการสอนแบบค้นพบโดยมีการชี้แนะ. วิทยานิพนธ์
ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ธารรัตน์ ยิ่งยง. (2542). การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความสามารถในการคิดแก้ปัญหา
สิ่งแวดล้อมและความรับผิดชอบต่อสังคมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่เรียนด้วย
การเรียนการสอนแบบโครงการประกอบการประชาสัมพันธ์กับนักเรียนที่เรียนด้วยการสอน
ตามคู่มือครูของหน่วยศึกษานิเทศน์ กรมสามัญศึกษา. วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษา
มหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2537). *วิธีการทางสถิติสำหรับการวิจัย*. กรุงเทพมหานคร: มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- ประสาธ อิศรปริดา. (2523). *จิตวิทยาการเรียนรู้กับการสอน*. กรุงเทพมหานคร: กราฟฟิคอาร์ต.
- ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์. (2546). *จิตวิทยาการศึกษา*. กรุงเทพมหานคร: ศูนย์สื่อเสริมกรุงเทพมหานคร.
- ผกา สัตยธรรม. (2544). *คุณธรรมของครู*. กรุงเทพมหานคร: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- พวงแก้ว ปุณยกนก. (2531). *แบบสอบอัตนัยประยุกต์ (เอ็ม อี ลิว) เพื่อใช้วัดทักษะการแก้ปัญหา*.
กรุงเทพมหานคร: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- พวงรัตน์ ทวีรัตน์. (2540). *วิธีการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์*. กรุงเทพมหานคร:
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

- พะยอม ต้นมณี. (2524). การศึกษาเปรียบเทียบความแตกต่างของผลการสอนด้วยตำราเรียนวิชา
จิตวิทยาการศึกษาในรูปแบบเชิงปัญหา กับรูปแบบที่ใช้กันทั่วไป. วิทยานิพนธ์ปริญญา
การศึกษาศาสตรบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- พัชรีย์ วงษ์สุวรรณ. (2543). ผลการจัดกลุ่มการเรียนรู้แบบร่วมมือในบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน
วิชาคณิตศาสตร์ที่มีต่อสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2.
วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- พิมพ์พันธ์ เดชะคุปต์. (2544). แนวคิดและตัวบ่งชี้ของการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่เน้น
ผู้เรียนเป็นสำคัญสู่แผนการสอน การเรียนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ : แนวคิด วิธี และ
เทคนิคการสอน. กรุงเทพมหานคร: คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- เพลินพิศ กาสลัก. (2542). การสร้างแบบทดสอบที่ใช้ในการฝึกความสามารถในการแก้ปัญหาโจทย์
คณิตศาสตร์เรื่องการหาปริมาตรและพื้นที่ผิวสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2.
วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษาศาสตรบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ภพ เลหาไพบูลย์. (2542). แนวการสอนวิทยาศาสตร์. (พิมพ์ครั้งที่ 3). กรุงเทพมหานคร:
ไทยวัฒนาพานิชย์
- ภัทรา นิคมานนท์. (2543). การประเมินผลการเรียน. กรุงเทพมหานคร: อักษราพิพัฒนา.
- ภาวนา เทียนขาว. (2540). การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ความสามารถในการคิด
แก้ปัญหาและความรับผิดชอบของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่เรียนวิชาสังคมศึกษา
ด้วยการสอนแบบแก้ปัญหา กับ การสอนตามคู่มือครู. วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษาศาสตรบัณฑิต
มหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ยุดา รักไทย และชนิกานต์ มามะศิริานนท์. (2544). เทคนิคการแก้ปัญหาและการตัดสินใจ.
กรุงเทพมหานคร: เอ็กเปอร์เน็ท.
- รัตนะ บัวรา. (2540). การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาวิทยาศาสตร์ และความสามารถใน
การแก้ปัญหาวิทยาศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้ับการสอนโดยใช้
ชุดการเรียนรู้ด้วยตนเองกับการสอนตามคู่มือครู. วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษาศาสตรบัณฑิต
มหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ราชบัณฑิตยสถาน. (2531). พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2525. (พิมพ์ครั้งที่ 4).
กรุงเทพมหานคร: ราชบัณฑิตยสถาน.
- ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. (2538). เทคนิคการวิจัยทางการศึกษา. กรุงเทพมหานคร:
สุวีริยาสาส์น.

- วนิดา ราชรักษ์. (2548). การพัฒนาแบบฝึกความสามารถในการแก้ปัญหาของนักเรียน
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5. วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ.
- วรรณทิพา รอดแรงคำ. (2540). การประเมินทักษะกระบวนการและการแก้ปัญหา.
กรุงเทพมหานคร: สถาบันพัฒนาคุณภาพวิชาการ.
- วรรณิ ภิรมย์คำ. (2546). การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย
เรื่อง คำและความสัมพันธ์ของคำของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่สอนโดยวิธีสอนแบบ
เอ็กซ์พลซิทีกับวิธีสอนแบบปกติ. วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต
มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- วัฒนาพร ระงับทุกข์. (2542). แผนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง. (พิมพ์ครั้งที่ 2).
กรุงเทพมหานคร: แอล ที เพรส.
- วารี ธีระจิตร. (2530). การพัฒนาการสอนสังคมศึกษาในระดับประถมศึกษา. กรุงเทพมหานคร:
โครงการตำราและเอกสารทางวิชาการ คณะครุศาสตร์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ศิวพร เสนีย์วงศ์ ณ อยุธยา. (2529). การเปรียบเทียบความสามารถในการแก้ปัญหา และผลสัมฤทธิ์
ทางการเรียนวิชาสังคมศึกษาชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยสอนตามขั้นทั้ง 4 ของอริยสัง
กับการสอนตามคู่มือครู. วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- สมจิต สวธนไพบูลย์. (2526). การพัฒนาการสอนของครูสังคมศึกษา. กรุงเทพมหานคร:
คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- สัมพันธ์ วงษ์ดี. (2544). การพัฒนารูปแบบการเรียนแบบร่วมมือในรายวิชาพื้นฐานดนตรีนาฏศิลป์.
กรุงเทพมหานคร: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สิริวรรณ ศรีพหล. (2526). เอกสารการสอนชุดวิชาสังคมศึกษา หน่วยที่10-15. กรุงเทพมหานคร:
ฝ่ายการพิมพ์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- สุกัญญา ยุติธรรมนนท์. (2539). ผลของการใช้กระบวนการคิดแก้ปัญหาอนาคตตามแนวคิดของ
ทอเรนซ์ที่มีต่อความสามารถในการคิดแก้ปัญหาของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6.
กรุงเทพมหานคร: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุพัตรา ฤกษ์บ้าย. (2544). ผลของการใช้เทคนิคการเรียนรู้แบบร่วมมือและการใช้สัญญา
เงื่อนไขที่มีต่อความคิดสร้างสรรค์ทางคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3
โรงเรียนไทยนิยมสงเคราะห์ สำนักงานเขตบางเขน กรุงเทพมหานคร.
วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

- สุพัตรา ศิริรักษ์. (2540). ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ความสามารถในการคิดแก้ปัญหาและและบุคลิกภาพ
 ประชาธิปไตยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่เรียนวิชาสังคมศึกษาด้วยวิธีการสอน
 แบบวิธีการทางวิทยาศาสตร์ โดยใช้เทคนิคการสอนแบบร่วมมือ. วิทยานิพนธ์ปริญญา
 การศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- สุมาลี สีมืด. (2543). การพัฒนากระบวนการแก้ปัญหาทางวิทยาศาสตร์ด้วยชุดการฝึกของนักเรียน
 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนเซนต์ดอมินิก. วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต
 มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- สุวัฒน์ นิยมคำ. (2535). ความรู้ทางวิทยาศาสตร์. กรุงเทพมหานคร: มหาวิทยาลัย
 สุขุขทัยธรรมราช.
- อาภรณ์ ใจเที่ยง. (2550). หลักการสอน (ฉบับปรับปรุง). กรุงเทพมหานคร: โอเดียนสโตร์.
- อาภรณ์ ชูดวง. (2535). การสร้างแบบทดสอบเอ็ม อี คิว วัดความสามารถในการแก้ปัญหา
 ทางพยาบาลของนักศึกษาพยาบาล. วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต
 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- อารี พันธุ์มณี. (2546). จิตวิทยาสร้างสรรค์การเรียนรู้การสอน. กรุงเทพมหานคร: ไยโหมครีเอทีฟ กรุ๊ป.
- Arends, R. (1994). **Learning to teach**. New York: McGraw-Hill.
- Artzt, A. F. & Newman, C. M. (1990). Cooperative Learning. **The Mathematics Teachers**,
 83 (6), 448-452.
- Baroody, A. J. (1993). **Problem Solving Reasoning, and Communicating, K-8: Helping
 Children Think Mathematically**. New York: Macmillan.
- Dewey, J. (1995). How We Thinking. **Science Education**, 49 (March), 39.
- Johnson, D. W. and Roger, T. J. (1991). **Cooperative Learning in Mathematics Education**.
 U.S.A.: University of Minnesota.
- Kagan, J. (1994). **Galen's Prophecy**. New York: Basic Books.
- Laatsc, L., and Linda, J. (2001). Effects of Cooperative Learning on Achievement and Attitudes
 Toward Teamwork in Medical Technology Students. **Dissertation Abstracts
 International**, 61(10), 3877-A.
- Slavin, R. E. (1980). Cooperative learning. **Review of Educational Research**, 50 (11), 8 – 11.
- _____. (1995). Cooperative Learning and Cooperative School. **Educational Leadership**, 45(3),
 7–13.

Troper and Smith. (1997). **Development of the problem-solving assessment tool.** [Online].

Retrieved June 13, 2007, from <http://www.avetra.org.au>.

มหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี